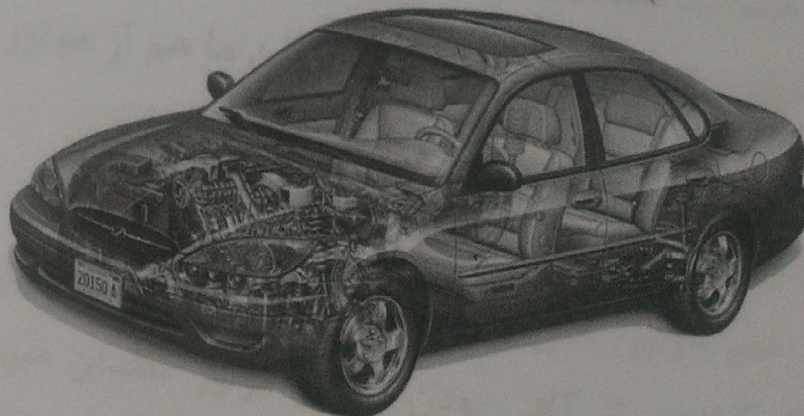
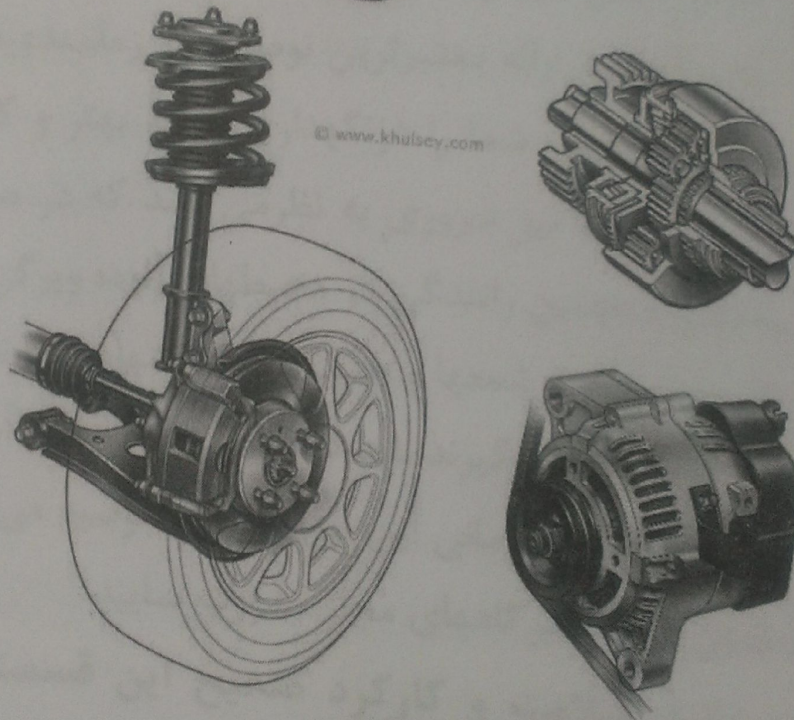
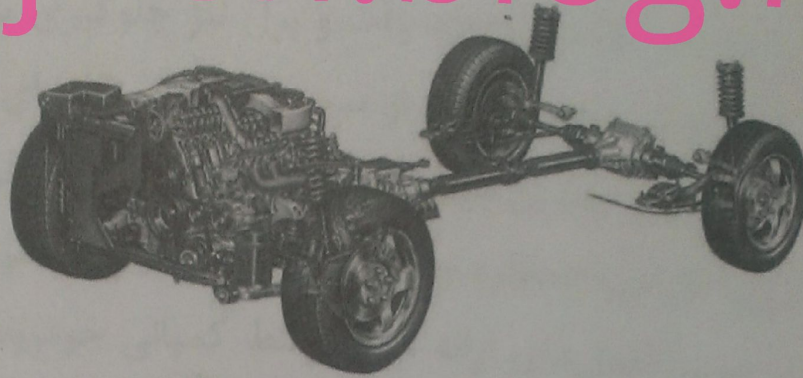

فصل نهم:

سرویس و نگهداری

jr-sh.blog.ir

استفاده بهینه از هر وسیله ای مستلزم سرویس و نگهداری به موقع آن دستگاه است که به عبارتی می توان این روش را بازبینی پیشگیرانه نامید، زیرا عمل به دستورالعمل وضع شده از سوی تولیدکننده و همچنین رعایت استانداردهای موجود نه تنها موجب افزایش عمر و ایجاد قابلیت بکارگیری در هر زمان با بالاترین درجه ایمنی و مطمئن می گردد بلکه از اتلاف بی مورد وقت و پول نیز جلوگیری می کند. بر همین اساس اتومبیل نیز که بعنوان مجموعه ای از سیستمها و دستگاههای مختلف شناخته می شود، برای قراردادن در بهترین موقعیت بازدهی و همینطور برخورداری از شرایط ایده آل از نظر ایمنی، کارایی، عملکرد و حتی زیبایی و... نیازمند سرویس و نگهداری مداوم و انجام دقیق دستورالعملهای ارائه شده توسط کمپانی خودروساز است. در این فصل سعی شده با جمع آوری و ارائه معتبرترین توصیهها و زمانبندیها برای سرویس قسمتها و اجزای مختلف اتومبیل، شما را در نگهداری هرچه بهتر و کاملتر اتومبیلتان یاری دهیم. البته بیان این نکته نیز ضروری به نظر می رسد که در صورت استفاده از خودرو در شرایط سخت و همچنین رانندگی در محیطهای آلوده و پرگردوخاک، تعویض روغن موتور، فیلترهای هوا و روغن، شمعها و حذف دیگر بخشهایی که تحت تأثیر چنین شرایط و محیطهای نامساعد قرار می گیرند باید در فواصلی کوتاهتر از آنچه تعیین شده، صورت گیرد که برای تعیین فاصله زمانی این نوع بازدیدها توصیه می شود با سرویس کارهای مجرب و مطمئن و یا تعمیرگاههای مجاز مشورت نمایید.

همانطور که میدانید سلامت و کارکرد صحیح این قسمت برای داشتن اتومبیلی به دردخور بسیار ضروری است. بنابراین ما هم از موتور شروع کرده و شرایط بازدید و سرویس آن را بررسی می کنیم:

۱. وجود روغن کافی و با چسبندگی مناسب چه در گرما و چه در سرما از مواردی است که در طول عمر موتور نقش بسزایی دارد. با چک کردن و بازرسی روغن در فواصل ۸۰۰ تا ۱۰۰۰ کیلومتر از کافی بودن آن در موتور مطمئن شوید، روغن موتور مناسب را با توجه به دفترچه راهنمای خودرو انتخاب کرده و تعویض آنرا با در نظر گرفتن قابلیتهای روغن و توصیههای شرکت خودروساز انجام دهید. اگرچه در حال

حاضر روغن‌هایی با پایه‌ای و حفظ قابلیت تا ۴۰ هزار کیلومتر نیز در بازار یافت می‌شوند اما بخاطر داشته باشید که هر پیشرانه‌ای قابلیت استفاده از این روانسازها را ندارد. توصیه می‌گردد روغنهای عادی را بین ۳۵۰۰ تا ۴۵۰۰ کیلومتر کارکرد خودرو تعویض نمایید. ۲. گرمای بیش از حد براحتی موتور را دچار صدمه و آسیب می‌نماید. بنابراین همواره از وجود آب کافی در سیستم خنک‌کننده پیشرانه (رادیاتور) اطمینان حاصل کرده و در صورت عدم وجود نشستی در کل مجموعه پس از پیمودن هر ۱۰۰۰ تا ۱۲۰۰ کیلومتر اقدام به بازدید آن نمایید. در همین رابطه توصیه می‌شود بین هر ۸۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰ کیلومتر تسمه پروانه و یا موتور پروانه رادیاتور بازرسی گردد تا تسمه سالم بوده و لقی آن در حد استاندارد باشد و یا موتور پروانه بخوبی عمل کرده و با رسیدن به دمای مشخص شده شروع بکار کند.

۳. به یاد داشته باشید که وجود ضدیخ حتی در فصل تابستان نیز مفید است زیرا همانطور که در زمستان از انجماد مایع درون رادیاتور جلوگیری می‌نماید، در فصل گرما هم دمای جوشش آنرا بالا می‌برد، به هر حال مایع درون رادیاتور را می‌بایست هر دو سال یکبار بطور کامل تعویض نموده و اقدام به تمیز کردن و رسوب زدایی رادیاتور کرد. ۴. تمیز و سالم بودن فیلترهای هوا و روغن باعث کاهش مصرف سوخت و کارکرد بهتر موتور خودرو می‌گردد. بنابراین با هر بار تعویض روغن فیلتر هوا را هم عوض کنید و هر دو بار یکبار اقدام به تعویض فیلتر روغن نمایید.

۵. عملکرد صحیح و کامل سیستم جرقه زنی متضمن اشتعال کامل و یکی از فاکتورهای کارایی مناسب موتور است. اگرچه به تازگی شمعه‌های جدید و پیشرفته‌ای وارد بازار کشور شده اند اما بدلیل قیمت بالا هنوز چندان کاربردی ندارند، بنابراین برای ایجاد بهترین جرقه، شمعه‌های کار کرده را بین ۲۳۰۰۰ تا ۲۵۰۰۰ کیلومتر با شمعه‌های نو عوض کنید، ضمناً پس از پیمودن هر ۸۰۰۰ کیلومتر لازم است تاکلیه شمعه‌ها بازدید و تمیز شوند.

۶. در همین بخش توصیه می‌شود که پس از هر ۸۰۰۰ کیلومتر کارکرد، دلکو مجدداً بررسی و احتمالاً تنظیم گردد و در دلکوه‌های پلاتینی بین هر ۸۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰

کیلومتر، پلاتین فرسوده تعویض گردد. با این عمل علاوه بر راحت‌تر روشن شدن موتور، به احتراق کامل و کاستن از مصرف سوخت نیز کمک می‌کنید.

۷. برای اینکه همواره سوخت کافی به موتور برسد، جا دارد تا هر ۴۰۰۰ تا ۵۰۰۰ کیلومتر، پمپ بنزین خودرو از نظر سلامت بازدید شده و صافی آن تمیز شود. صافی سوخت را هر ۱۲۰۰۰ کیلومتر تعویض نموده و اتصالات و شیلنگ‌های سوخت را بازرسی کنید، در صورت بروز نشتی و یا هرگونه خوردگی در آنها بدون درنگ و با سرعت مبادرت به تعویض آنها با انواع مرغوب نمایید چرا که هرگونه آسیب و کاستی در این قسمت می‌تواند خسارات جبران ناپذیری را به همراه داشته باشد.

۸. چنانچه نمی‌خواهید بدلیل تخلیه یا دشوار شدن باتری دچار مشکل شوید، پس از طی هر ۵۰۰۰ کیلومتر میزان اسید باتری را چک کرده و در صورت کمبود فقط آب مقطر به آن اضافه نمایید. توجه داشته باشید که اسید باتری بدلیل برخورداری از اسید سولفوریک، قابلیت خوردگی شدیدی دارد. بنابراین از تماس آن با پوست، لباس و حتی بدنه خودرو جلوگیری کرده و در صورت بروز چنین مواردی، بلافاصله سطح تماس را با آب سرد شستشو دهید. یاد داشته باشید که گاز متصاعدشونده از خانه‌های باتری، هیدروژن است که میل انفجاری شدیدی دارد. بنابراین از مجاورت هرگونه جرقه و یا شعله با آن اکیدا اجتناب کنید.

پس از موتور نوبت به سیستم انتقال نیرو شامل جعبه‌دنده و در صورت وجود چرخهای متحرک در عقب، دفرانسیال و میله‌گاردان می‌رسد. در این بخش اهم وظایف مالک خودرو عبارتند از :

۱. روانساز مورد استفاده در جعبه دنده و دفرانسیال از نوعی است که اصطلاحاً به آن واسکازین گفته می‌شود. واسکازین‌ها انواع مختلفی دارند که در مورد هر خودرو باید به دفترچه راهنمای آن مراجعه کرد، در هر حال پس از طی هر ۴۰۰۰ تا ۴۵۰۰۰ کیلومتر لازم است تا میزان این روانساز بازدید شود و در فاصله ۸۰۰۰۰ تا ۹۰۰۰۰ کیلومتر کاملاً تعویض گردد.

۲. میل‌گاردان بعنوان انتقال‌دهنده نیروی موتور از خروجی جعبه دنده به ورودی دفرانسیال عمل می‌کند، مهمترین اجزاء میل‌گاردان اتصالات یونیورسال یا به اصطلاح

چهارشاخ‌ها هستند که با بازدید آنها در هر ۲۴۰۰۰ تا ۲۵۰۰۰ کیلومتر، می‌توان از خطر جدا شدن احتمالی این قطعه و بروز صدمات جبران‌ناپذیر حاصله جلوگیری کرد.

یکی از عوامل مهم در راحتی سرنشینان و همچنین سهولت رانندگی، برخورداری از سیستم جلو بندی و تعلیق سالم است. چنانچه لاستیکها را هم از اجزاء این بخش محسوب کنیم، بنابراین:

۱. مجموعه جلو بندی شامل سیبک‌ها، چپقی‌ها، اتصالات چنگانه، میله تعادل طبق و... بسته به نحوه رانندگی و ناهمواری مسیر حداکثر هر ۲۰۰۰۰ کیلومتر نیاز به بازدید و سرویس دارند.

۲. هر دو هفته یکبار فشار باد تایرها را مطابق دستورات سازنده خودرو، تنظیم نمایید که این عمل باید هنگامی که لاستیک‌ها سرد هستند و در شروع حرکت صورت گیرد.

۳. بین هر ۸۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰ کیلومتر کارکرد رینگها و لاستیک‌ها را مجدداً بالانس کرده و آنها را بصورت ضربدری با یکدیگر جابجا نمایید ولی چنانچه جهت گردش در آنها تعریض شده است، به تعویض تایرهای محور جلو با محور عقب در همان سمت اکتفا کنید.

۴. کمک فنرها تضمین‌کننده نرمی و سواری راحت اتومبیل هستند، برای اینکه همیشه در بهترین حالت باشند، پس از پیمودن هر ۲۰۰۰۰ کیلومتر آنها را از لحاظ نشت روغن و صحت عملکرد بازدید نمایید.

۵. بسته به نوع لاستیک‌ها برای جلوگیری از هر نوع پیشامد ناگوار، بین ۵۰۰۰۰ تا ۶۰۰۰۰ کیلومتر تایرهای جدید را با لاستیکهای فرسوده عوض کنید.

۶. به یاد داشته باشید که همواره در هر محور از لاستیکهای هم نوع، هم نام و هم اندازه استفاده نمایید.

۷. بازدید میزان گیرس بلبرینگ چرخها می‌بایست با توجه به دفترچه راهنمای هر خودرو و مطابق با دستور کمپانی سازنده صورت گیرد.

ترمزها با عملکرد درست و کاملشان همواره باعث افزایش ایمنی و اطمینان خاطر راننده و دیگر سرنشینان اتومبیل می‌شوند، بنابراین رعایت نکات زیر ضروری است:

۱. لنتهای ترمز را هر ۸۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰ کیلومتر بازدید کنید و با توجه به نوع رانندگی، حرکت در سرازیری، حمل بار و... قبل از اتمام لنتها اقدام به تعویض آنها نمایید.

۲. اتصالات، لوله‌ها و شیلنگ‌های سیستم ترمز را هر ۱۲۰۰۰ کیلومتر بررسی کنید و از سلامت آنها اطمینان حاصل نمایید. پس از پیمودن هر ۲۰۰۰۰ کیلومتر، اهرم ترمز دستی و میزان بازی آنرا تنظیم کنید.

۳. لازم است میزان روغن ترمز هر ۸۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰ کیلومتر بررسی شده و هر دو سال یکبار یا پس از ۴۰۰۰۰ کیلومتر کارکرد، روغن مستعمل تعویض شود.

زیبایی اتومبیل ارتباط مستقیمی با سلامت ظاهری، تمیزی و پاکیزگی رنگ و همچنین درخشندگی قسمت‌های مختلف بدنه دارد. بنابراین لازم است تا در نگهداری بدنه خودرو دقت لازم را با توجه به توصیه‌های زیر مبذول نمایید:

۱. برای شستشوی خودرو از گل و لای و گرد و خاک، می‌بایست حداقل ماهی یکبار آنرا با آب سرد یا ولرم و شامپوهای مخصوص شستشو یا مایعات ظرفشویی شستشو دهید.

۲. وجود فضولات پرندگان، شیره درختان، لکه‌های قیر یا سایر مواد آلاینده به درخشندگی رنگ خودرو شما آسیب می‌رساند به همین علت بلافاصله بدنه را از این قبیل کثافات پاک نموده و اجازه ندهید روی بدنه اتومبیل تان انباشته شوند.

۳. سعی کنید تا حد امکان در فصل تابستان خود را در معرض نور مستقیم خورشید قرار ندهید و در چنین حالتی یا هنگام گرم بودن بدنه، آن را نشوید.

۴. در فصل زمستان خودروی خیس خود را در محیط‌های بسته و بدون جریان هوا با دمایی بالاتر از ۲۰ درجه سانتیگراد پارک نکنید چرا که این عمل موجب پوسیدگی بدنه می‌گردد.

۵. با پایان یافتن هر فصل بوسیله زیرشویی اتومبیل گل و لای و مواد آلوده کننده احتمالی را شسته و به افزایش عمر بدنه کمک نمایید ضمن اینکه بهتر است پس از رانندگی در برف و گل و لای نیز بدنه و زیر اتاق را بشویید.

۶. هرگز برای پاک کردن لکه های قیر، رنگ یا موادی از این قبیل، بنزین یا تینر یا روغن ترمز را بکار نبرید زیرا این مواد به رنگ اتومبیل تان آسیب جدی وارد می کنند. برای رفع لکه های گفته شده فقط نفت را بکار ببرید و محل را به سرعت با آب و مواد شوینده، تمیز نمایید.

۷. برای پولیش کردن بدنه ابتدا خودرو را شستشو داده و پس از خشک کردن تمامی قطرات آب از روی آن، با استفاده از واکسهای استاندارد، اتومبیل را پولیش کنید.

۸. پس از هر بار شستشو در حالیکه اتومبیل را به آهستگی میرانید، چند بار به نرمی ترمز بگیرید تا مطمئن شوید که آب روی لنت های ترمز باقی نمانده و آنها کاملاً خشک شده اند.

همواره در رانندگی دیده شدن نیز به اندازه دیدن مهم است و تأمین کننده

ایمنی پس :

۱. سلامت تمامی چراغها را مدنظر قرار داده و تقریباً هر ۵۰۰۰ کیلومتر آنها را از نظر سلامت و صحت عملکرد مورد ارزیابی قرار دهید.

۲. تجربه نشان داده که آلودگی شیشه ها و تیغه های برف پاک کن به مواد مختلف نظیر فضولات پرندگان، حشرات و شیره درختان باعث خرابی تیغه های برف پاک کن می شوند. برای تمیز کردن تیغه های برف پاک کن از آب و مواد پاک کننده استفاده نموده و هرگز نفت، گازوییل، تینر و حلال های دیگر را مورد استفاده قرار ندهید.

۳. با بررسی فصلی تیغه های برف پاک کن چنانچه در آنها به نواقصی چون ساییدگی، پارگی و یا شکستگی برخورد کردید، حتماً تیغه ها را تعویض کنید تا شیشه اتومبیل مخدوش نگردد.

۴. در صورتی که تیغه های برف پاک کن در اثر یخزدگی یا برف زیاد متوقف شده یا حرکت آنها کند شود باید بلافاصله برف پاک کن را خاموش کرد تا از آسیب دیدگی کل مجموعه جلوگیری بعمل آید و سپس اقدام به پاک کردن یخ و برف از زیر تیغه نمود.

۵. همیشه از وجود مقدار کافی آب در مخزن شیشه‌شوی مطمئن شوید تا در مواقع لزوم با آسایش خاطر از آن استفاده کرده و دید کافی را برای خود بوجود آورید.

به منظور جلوگیری از شروع خوردگی رنگ و بدنه خودرو، هرگونه صدمه وارده به رنگ اتومبیل را بی‌درنگ لکه‌گیری کنید. برای انجام چنین کاری بهتر است به متخصص مربوطه مراجعه نمایید اما در مورد لکه‌های کوچک می‌توانید دستورالعمل‌های زیر را بکار ببندید:

۱. با توجه به شماره رنگ بدنه که روی پلاک مشخصات حک شده است، رنگ مورد نیاز را تهیه کرده و کاردک، ضدزنگ و قلم موی لکه‌گیری را در دسترس داشته باشید.

۲. با احتیاط کاردک را بکار گرفته و محل صدمه دیده را تا میزان شدن لکه رنگ بتراشید.

۳. از ضدزنگ استفاده کرده و صبر کنید تا خشک شود و سپس با سمباده بسیار نرم محل را بسایید.

۴. با بهره‌گیری از قلم مو محل را رنگ‌زده و این عمل را چند بار تکرار کنید درحالی‌که هر بار اجازه می‌دهید تا رنگ کاملاً خشک گردد.

آخرین بخشی که به آن می‌پردازیم داخل اتاق است:

۱. برای تمیز کردن کمر بند ایمنی فقط از آب صابون نیم‌گرم استفاده کرده و هرگز مواد سفیدکننده نظیر وایتکس را به کار نبرید.

۲. این قسمت‌ها را برای سهولت کاربرد، روغنکاری کنید: لولای در موتور، قفل در موتور، قفل در صندوق عقب، قفل درها، لولای درها، تسمه‌های نگهدارنده‌ها. در انتها بیان چند نکته لازم و ضروری به نظر می‌رسد.

۱. در صورت خاموش شدن وسیله نقلیه بعلت نقص فنی چگونه عیب را ردیابی کرده و خودرو را روشن کنیم؟

در این موارد یکی از دو سیستم اصلی یعنی سوخت رسانی و برق رسانی از کار افتاده‌اند، که بترتیب هر یک را کنترل می‌کنیم.

ابتدا سیستم سوخت رسانی را کنترل می‌کنیم:

اولین قدم کنترل سطح بنزین در داخل باک است که با نشانگرهای بنزین قابل اجرا است. در صورت داشتن سوخت باید از صحت عمل پمپ بنزین مطلع شد. برای این کار لوله رابطی که پمپ بنزین را به کاربراتور وصل می‌کند، از کاربراتور بیرون کشیده و با نگهداشتن آن در یک محل امن و زدن استارت خروج بنزین را از لوله کنترل می‌نماییم. اگر این عمل بصورت پرتابی و جهشی بود، پمپ بنزین سالم بوده و سیستم سوخت رسانی کامل است.

اگر در موارد خاص بعلت نرسیدن هوا به وسیله نقلیه و افزایش مخلوط سوخت وسیله نقلیه روشن نشد، باید به سوخت مجال داد تا تبخیر شود. به این ایراد اصطلاحاً خفگی گویند.

در انتها سیستم برق رسانی را کنترل می‌کنیم:

این بار هم برای اولین قدم به کنترل باتری می‌پردازیم. جهت اطمینان از داشتن شارژ باتری بهترین عمل مراجعه به نشانگر برق (آمپر باتری) است. بعد از اطمینان از وجود ولتاژ برق در داخل سیستم، باید مطمئن شویم آیا برق در داخل سیستم تقسیم می‌شود یا خیر، برای این عمل وایرهایی را که از دلکو خارج شده و به سلولهای موتور (شمع‌ها) متصل شده اند را جدا کرده، قسمت فلزی آنها را خارج می‌نماییم. با نزدیک کردن آنها به قطعات فلزی داخل موتور و استارت زدن باید بین دو قطعه جرقه ایجاد گردد. در صورتی که تمام وایرها جرقه را ایجاد کردند، عیب بطور یقین از شمع‌ها است و اگر نه عیب را باید در داخل دلکو جستجو کرد.

۲. اگر دمای خودرو از حد مجاز بیشتر شد که اصطلاحاً اتومبیل جوش

بیاورد، چگونه عمل کنیم تا خودرو آسیب نبیند؟

برای اولین قدم با حفظ خونسردی اتومبیل را به منتهی علیه سمت راست (محل امن) منتقل می‌کنیم سپس بدون آنکه خودرو را خاموش کنیم از آن خارج شده و وضعیت پروانه را مورد بررسی قرار می‌دهیم.

حالت اول:

اگر پروانه درحین کار بود و حرکت داشت، بگذارید خود بخود اتومبیل بصورت روشن خنک شود. بعد از آن به رفع عیب آن می‌پردازیم.

حالت دوم:
 اگر به هر دلیل اتومبیل سیستم خنک کاری مستقیم را از دست داده باشد، یعنی پروانه اتومبیل از کار افتاده بود، بلافاصله خودرو را خاموش می‌کنیم. چون دمای موتور حدود ۱۲۰۰ تا ۲۰۰۰ درجه سانتیگراد است و در این دما اگر اتومبیل را به حال خود رها شود، دچار مشکل خواهد شد (موتور گریپاژ کرده و سیلندر و پیستون به هم خواهد چسبید). باید به هر طریق ممکن پیستونها را در داخل سیلندرها به حرکت درآورد. بهترین عمل در این موقع زدن استارت است. معمولاً توصیه می‌گردد، هر ده ثانیه یکبار به مدت پانزده دقیقه اقدام به زدن تک استارت کنیم (حدود نود تک استارت) و برای جلوگیری از روشن شدن اتومبیل در زمان استارت زدن بهتر است، سیستم برق رسانی را از کار بیندازیم. مطمئن‌ترین راه در این لحظه قطع کردن مسیر برق از کوئل به دلکو می‌باشد. که می‌توان وایر برق رابط بین دلکو و کوئل را جدا کنیم. در این حالت حدوداً بعد از نود استارت، اتومبیل خنک می‌شود.

به این صورت حداکثر استارت و باتری آسیب خواهد دید که تعویض آنها بسیار بصره‌تر خواهد بود تا اینکه موتور دچار حادثه شود که باید نسبت به تعمیر آن اقدام نمود.

۳. اگر در حین حرکت متوجه پنچر شدن وسیله نقلیه شدیم، بهترین عملکرد در این لحظه چیست؟

ابتدا با حفظ خونسردی وسیله نقلیه را به منتهی علیه سمت راست منتقل می‌کنیم، سپس اتومبیل را خاموش کرده و بعد از کشیدن ترمز دستی اتومبیل را بنا به شیب جاده در دنده دو یا دنده عقب قرار می‌دهیم. یعنی اینکه اگر وسیله نقلیه در سرازیری قرار داشت از دنده عقب و اگر در سر بالایی بودیم از دنده دو استفاده می‌کنیم. در سطوح صاف نیز جهت جلوگیری از حرکت وسیله نقلیه از همان دنده‌ها کمک می‌گیریم.

بعد از خارج کردن وسایل مورد نیاز از جمله جک، آچار چرخ (آچار جک)، لاستیک یدکی و مثلث خطر شروع به تعویض لاستیک می‌نماییم.

در مرحله اول مثلث خطر را در فاصله هفتاد متری عقب وسیله قرار می‌دهیم، در صورت در دسترس نبودن این وسیله از هر شیع قابل رویت و قابل استفاده می‌توان سود گرفت، سپس جهت حصول اطمینان از عدم حرکت وسیله نقلیه می‌توان مانعی در سر راه چرخها قرار داد، که در بعضی خودروهای پیشرفته از هر می که به دنده پنج معروف است استفاده می‌کنیم. قبل از هر عمل دیگر جهت ایمنی بیشتر لاستیک یدک را زیر وسیله نقلیه قرار می‌دهیم (زیر شاسی در فاصله بین دو چرخ جلو و عقب). تا در صورت بروز حادثه و افتادن وسیله نقلیه از روی جک اولاً شخص تعویض کننده لاستیک و در مرحله بعدی وسیله نقلیه آسیب نبیند. قبل از جک زدن توصیه می‌شود پیچها (مهره‌ها) را بصورت ضربدری شل نماییم. جهت شل شدن پیچها خلاف جهت حرکت عقربه‌های ساعت است.

برای چرخ جلو در محل پشت چرخ زیر شاسی (ستون) و برای چرخ عقب جلوی آن جک را قرار داده، وسیله را آنقدر بالا می‌بریم که لاستیک به راحتی گردش نماید. سپس پیچها را بصورت کامل باز می‌کنیم. جهت سهولت در کار بستن پیچها، بعد از باز کردن آنها پیچها را به ترتیب بر روی زمین قرار می‌دهیم تا موقع بستن درست هر پیچ را در محل اصلی خود قرار دهیم.

لاستیک را از محل خود خارج کرده و با لاستیک زاپاس تعویض می‌نماییم. در نهایت پیچها را به ترتیب باز کردن در جای خود قرار می‌دهیم و فقط تا انتها می‌بندیم. نکته قابل توجه این است که در این حالت پیچها به هیچ وجه محکم نمی‌شوند. جک را به وضعیت اولیه درآورده و چرخهای اتومبیل را بر روی زمین قرار می‌دهیم. در نهایت پیچها را به همان روش ضربدری در جهت حرکت عقربه ساعت سفت کرده، با جمع‌آوری وسایل و قرار دادن آنها در محلهای مخصوص خود به حرکت ادامه می‌دهیم.